

Af *Niels Ravn* til landbrugsministeren:

„Hvordan begrundes landbrugsministeren, at han først ved cirkulære af 10. juli 1959 gennemførte den ophævelse af importforbuddet mod mælkepulver, hvortil han havde fået hjemmel ved lov om en kornordning af 10. juni 1959, og hvorfor har landbrugsministeren i bekendtgørelse af 26. august 1959 om forbud mod indførsel af mælk m. v. undladt at gøre opmærksom på, at forbuddet mod indførsel af mælkepulver ved ovennævnte cirkulære af 10. juli 1959 er ophævet for høståret 1959-60?“

Niels Ravn: Som udgangspunkt for mit spørgsmål vil jeg gerne tage det ordskifte, jeg havde her i tinget den 11. marts i år med den højtærede landbrugsminister, hvor jeg spurgte, om den højtærede minister mente, det fortsat ville være rimeligt at opretholde forbuddet mod indførsel af mælkepulver her til landet. Ministeren stillede sig velvilligt over for tanken om på ny at åbne for import af mælkepulver og udtalte, at importforbuddet udelukkende skyldtes veterinære grunde. Ministeren gav udtryk for, at han kunne ønske, det havde været muligt at svare imødekommende.

Tre måneder senere, den 10. juni i år, stod den højtærede landbrugsminister ved sine ønskers mål, idet loven om en kornordning for høståret 1959-60 blev stadfæstet, og under forhandlingerne om denne lov var der truffet aftale om en importordning for mælkepulver for det pågældende høstår. Der skulle imidlertid hengå en måned fra lovens stadfæstelse til udstedelsen af det cirkulære, der gav mulighed for import. Denne måneds ventetid viste sig at blive skæbnesvanger. Medens prisen på mælkepulver i dansk havn dagen efter kornlovens stadfæstelse var 99 kr. og 20 øre pr. 100 kg, var prisen den 10. juli, en måned efter, da cirkulæret endelig kom, steget til omtrent det dobbelte. Hvad var nu årsagen hertil? Naturligvis først og fremmest dette, at man allerede på daværende tidspunkt var klar over alle steder, at tørken var over Europa; det var man bl. a. klar over i Holland. Man var endvidere dernelde klar over, at vi her i Danmark stod foran at ville åbne for importen. Dette betød, at Holland

på daværende tidspunkt til rimelige priser købte praktisk talt alt, hvad der var at få på markedet. Denne ventetid blev altså dyr for landet, først og fremmest for landbruget, der måtte se sin værste konkurrent Holland importere til rimelige priser. Alle steder var man klar over, at det på grund af tørken gjaldt om at forsyne sig bedst muligt, mens tid var. Kun den danske landbrugsminister mente, man skulle benytte det gode vejr til at holde ferie i; ja, det var virkelig den undskyldning, man gav.

Endvidere er der i denne sag sket dette mærkelige: efter udstedelsen af cirkulæret af 10. juli, hvorefter import af mælkepulver blev tilladt, idet man gjorde opmærksom på, at uanset tidligere udstedt bekendtgørelse om forbud mod indførsel af mælkepulver ville der blive givet tilladelse til sådan indførsel, kom man i august måned med en ny bekendtgørelse, hvori man fastslår, at import er forbudt. Denne bekendtgørelse blev bl. a. udsendt til samtlige landets dyrlæger, der har den opgave at kontrollere, at de forskellige påbud overholdes, og at importen går, som den skal.

Jeg synes, det er meget uheldigt, at man fra landbrugsministeriets side undlader at varetage den vejledende opgave, som man efter min opfattelse har, men i stedet for udsteder cirkulære og bekendtgørelse, der er i åben modstrid med hinanden. Det virker i hvert fald ikke vejledende, men må vist modsat siges i høj grad at virke forvirrende eller vildledende.

Landbrugsministeren (Skytte): Forbuddet mod indførsel af mælkepulver blev i medfør af loven af 13. april 1954 om ud- og indførsel af levende dyr udstedt ved landbrugsministeriets bekendtgørelse af 23. juni 1958 og var begrundet i faren for, at der med det indførte mælkepulver skulle indslæbes smitsom tuberkulose her til landet. Enkelte dispensationer fra dette forbud har været givet til specielle formål, men på meget strenge veterinære betingelser, bl. a. således at prøver af hver eneste sæk skulle underkastes og bestå den Storchsk eprøve. Disse strenge betingelser virkede hindrende for en import af væsentligt omfang.

Sagen var den, at mejeribrugene ønskede opretholdt et forbud mod indførsel. Danske mejerier må kun behandle mælk fra tuber-